

[Indenrigs- og boligministeren.]

Det ærede medlem hr. Skytte ville ikke bestride de nævnte procenter, men alligevel var det en ret stærk belastning, mente han, kommunerne havde haft. Det er selvfølgelig rigtigt, at belastningen har været stærk, men der vil altså også nu blive tale om at komme kommunerne til undsætning, forsåvidt som vi hæver dækningsprocenten fra 43 komma et eller andet — jeg husker det ikke lige i øjeblikket — til 47.

Det ærede medlem mente, at man ikke kunne komme udenom at anvende den nye folketælling. Jeg tror, det ærede medlem forsåvidt har uret, som det, der sker, er, at tallene fra folketællingen 1950 lægges til grund ved beregningen for det regnskabsår, der ligger 2 år bagud, og det er altså derfor, der er tale om en relativt velvillig fortolkning.

Der opstod dernæst en stor principiel diskussion, som har meget videre sigte end problemet om sygehusudgifterne. Det ærede medlem hr. Niels Kr. Nielsen kastede sig ud i slagsmål om det gamle åleskind, som det så ofte ender med her, om det skal være grund og ejendom, der gøres til basis for beregningen, eller om det skal være skatteyderne i al almindelighed. Jeg vil ikke blande mig i denne diskussion, men kun sige, at selvfølgelig bestrider jeg ikke, at folketallet har været stærkest voksende i købstæderne og i Københavns amt, men sygehusrådet stillede et forslag for os i år, som ikke gik videre end til at forhøje tilskuddet pr. indbygger og lade tilskuddet pr. sygedag blive, som det var. Der ligger altså deri, at min allierede i hele spørgsmålet om, hvorvidt vi tør bygge på indbyggertal og sygedage, som vi gør nu, er sygehusrådet. Jeg mener, at også det taler for, at man ikke nu kaster sig ud i ændringer, som iøvrigt ikke er særlig påkrævede heller af økonomiske grunde.

Det ærede medlem hr. Skytte forklarede nærmere sit forslags tanke ved at sige, at han havde tænkt, at det skulle gennemføres med det samme. Det vil altså sige, at der kan blive tale om en efterbetaling, en efterbetaling for et skatteår, som kommunerne har klaret. Ja, jeg kan nu ikke se rettere end, at hvis man nu vedtager en efterbetaling for et år, for hvilket skatteudskrivningen er besluttet og skatterne stort set er inddrevet, kan det ikke være andet end milde gaver yderligere for dette år at stille endnu nogle millioner til dækning af udgifter, der allerede er afholdt.

Jeg skal ikke gøre flere bemærkninger.

Jeg takker de ærede ordførere for den velvillige holdning, de har indtaget til problemet om udvalgsarbejdet, og jeg har naturligvis særlig bemærket mig de udtalelser, der er faldet til støtte for mit synspunkt. Jeg er parat til at deltage i et udvalgsarbejde om denne sag, men jeg ser ikke, at der er nogen nødvendighed for den høje rigsdag for at gennemføre et forslag som det, der foreligger her, på dette tidspunkt af rigsdagssamlingen. Jeg mener, at der derimod vil være god grund for os til at tage hele problemet op, når efteråret kommer.

Ordføreren for forslagsstillerne (Skytte):

Jeg takker de ærede ordførere for deres velvillige indstilling overfor forslaget, det gælder i hvert fald de fleste af ordførerne.

Jeg erkender overfor ministeren, at der med hensyn til årstallene i vort forslag er sket en teknisk fejl. Meningen er, at tilskuddene skal forhøjes nu, men det har aldrig været meningen, at der skulle udbetales tilskud to gange i et år. Jeg indrømmer, at det måske kunne have været formet noget anderledes, men det har mine evner altså ikke været store nok til, og det er da også noget, der kan rettes i et udvalg.

Ministeren udtalte, at sygehusrådets forslag om, at forhøjelsen udelukkende skulle foretages på basis af befolkningstallet, i og for sig betød en anerkendelse af ministerens synspunkter og også en anerkendelse af den højtærede ministers tilsagn om at gå med til at udbetale tilskuddet på grundlag af det ny folketal. Jeg vil gerne sige hertil, at der er dog forskel på en almindelig forhøjelse pr. indbygger for alle indbyggere, som vi foreslår, og ministerens forslag, der går ud på, at man fordeler de nuværende takster på alle indbyggere. Jeg tror, den højtærede minister kan se forskellen her. En generel forhøjelse for alle indbyggere vil selvfølgelig give et andet forhold, end hvis man udbetaler det samme tilskud til et større indbyggerantal. Det vil efter min mening betyde en forskydning i forholdet mellem amt og by, hvorved byerne får fordel, noget ensidigt, kan man sige. Jeg har ikke noget imod, at de får den fordel, men det er som sagt noget ensidigt, for det er der, befolkningstilvæksten er sket.

Jeg føler ingen trang til at gå ind på en principiel debat med det ærede medlem hr. Niels Kr. Nielsen om grundskyld og udstykning i relation til det nuværende forslag; jeg tror ikke, det har nogen beret-